

شیوع آلودگی‌های انگلی و اکسیور در کودکان مراجعه کننده به مهد کودکهای شهر یاسوج در سال تحصیلی ۱۳۸۰-۸۱

مسعود مقیمی * اصغر شریفی **

چکیده

اجتماعی آنها با سبیط خارج نباشد.

واژه‌های کلیدی: آلودگی انگلی، کودکان،
مهد کودک

مقدمه

در میان بیماریهای انگلی، انگل‌های دستگاه گوارشی که از طریق خاک، آب و یا مواد غذایی به انسان سرایت می‌کنند، هنوز به عنوان مهمترین مشکل بهداشتی و اقتصادی در اغلب نقاط دنیا مطرح است (۱).

این نوع عفونتها دارای انتشار جهانی بوده و در کشورهای در حال توسعه حداکثر میزان شیوع را دار می‌باشند. در کشورها و شهرهای در حال رشد مخصوصاً مناطقی که از نظر موقعیت جوی و جغرافیایی دارای شرایط مناسب رشد و تکثیر عوامل انگلی باشند، میزان آلودگی انسانی از شدت بیشتری برخوردار است (۲). در کشور ایران با

*مربي و عضو هیأت علمي دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، دانشکده پرستاری مامایی، گروه پرستاری

**مربي و عضو هیأت علمي دانشگاه علوم پزشکی یاسوج، دانشکده پزشکی، بخش میکروبیولوژی

این مطالعه به منظور تعیین شیوع آلودگی‌های انگلی روده‌ای کودکان مهد کودکهای شهر یاسوج در سال ۸۰-۸۱ انجام پذیرفت.

در این مطالعه توصیفی تحلیلی و مقطعي، تعداد ۳۰۰ نفر به عنوان نمونه‌های مورد پژوهش از بین مهدکودکهای شهر یاسوج به صورت تصادفی سازده انتخاب شدند. ابزار گردآوری داده‌ها پرسشنامه برای مشخصات دموگرافیک، جمع اوری سه نوبت متوالی آزمایش مدفع و همچنین نوار چسب استخراج بود که به روشهای مستقیم، تلفیضی و قست نوار چسب (جهت تشخیص آلودگی به گرمک) نمونه‌ها مورد آزمایش قرار گرفتند.

در مجموع ۳۶۷ درصد از کودکان به نک با چندانگل روده‌ای آلوهه بوره که از این تعداد ۵۲٪ پسر و ۴۸٪ دختر بودند. بیشترین آلودگی مربوط به تکیاخته گیاردها ($18/3\%$) بود و شیوع آلودگی به سایر نک‌یاخته‌ها و کرمهاه ترتیب عبارت بودند از: آنتامیناکن 9% ، پلاستوسیستیس 5% ، آیسوپیبا-پوسچین 1% ، هیبوتوکیس 1% و

انتروپیوس ورمیکارلین 0.9% در مقایسه جنسن کودکان با نوع انگل رابطه معنی داری وجود نداشت. هر چند هر چه سن کودکان بیشتر می‌شده، شیوع انگل نیز افزایش می‌یافت که تنااید نلیل این مسئله ارتباط

یافته ها

از ۲۰۰ نفر نمونه های مورد پژوهش، ۱۰۹ نفر (۵۲٪/۲۶/۶) شامل ۵۷ پسر و ۵۲ نفر دختر (۴۸٪/۴۸) آلوده به یک یا چند نوع انگل روده ای بودند که از نظر آماری رابطه معنی داری بین جنس و میزان آلودگی وجود نداشت ($P < 0.05$) (جدول ۱). از نظر تعداد آلودگی ۲۵٪ از افراد به یک انگل، ۸٪ به دو انگل و ۳ درصد به بیش از دو انگل مبتلا بودند که بیشترین آلودگی مربوط به تک یاخته ژیار دیا لامبیا با ۱۸٪، آلودگی بود، بقیه به ترتیب شدت آلودگی آنتامیباکلی (۹٪)، انتروبیوس ورمیکالاریس (۹٪)، بلاستوسیستیس هومونیس (۵٪)، آیدومیبا بوسچیلی (۱٪)، هیمونولپیس نانا (۱٪) بودند. آلودگی به کرمها روده ای نیز بیشتر مربوط به آلودگی کرمک (۹٪) شامل ۸ درصد در پسرها و ۱ درصد دخترها بود که ارتباط معنی داری مشاهده نشد. از لحاظ سنی نیز، بیشترین میزان آلودگی در کودکان ۶-۵ ساله و کمترین در کودکان ۶ ماهه تا ۲ ساله بود (جدول ۲). شیوع آلودگی در مهدکودکها نیز قابل تأمل بود (با کد در جدول ۳ مشخص شده اند). به طور کلی نتایج حاصل از پرسشنامه نشانگر آن است که ۹۵٪ پدران و ۹۰٪ مادران، کارمند و سطح سواد از دیپلم تا بلاتر از لیسانس بوده است و این در حالی است که ۵۵٪ افراد با شغل آزاد (چه پدر و چه مادر) حداقل دیپلم بوده اند که از نظر آماری بین سطح سواد و شغل با نوع انگل رابطه معنی داری مشاهده نشد؛ ولی شیوع در کودکانی که والدینشان در مراکز بهداشتی درمانی کار می کردند کمتر بود. از نظر علائم توأم با آلودگی های انگلی روده ای، به ترتیب: اسهال (۴۹٪)، خارش مقعد (۴۹٪)، نفخ شکم (۴٪)، آب ریزش دهان (۴۵٪)، کاهش وزن (۴۵٪)، دل درد (۴٪)، بی اشتیایی (۴٪) و یبوست (۴٪) بود.

توجه به نوع کار، زندگی و وضعیت بهداشت مردم، اعم از آب آشامیدنی غیر بهداشتی و استفاده از کودهای حیوانی و انسانی وغیره، انتشار انگل های روده ای و اکسیور اجتناب ناپذیر است (۵،۶). انتشار اکسیور نیز در خانواده های پر جمعیت در بین کودکان از شیوع بیشتری برخوردار بوده و به آسانی انتقال می یابد. این گونه بیماری ها علاوه بر این که مشکلات مهم بهداشتی یک منطقه و حتی یک کشور محسوب می شوند، از نظر اقتصادی نیز موجب تقلیل نیروی انسانی و رکود اقتصادی می گردند. بنابراین مبارزه با آن همیشه یکی از بخش های مهم برنامه های توسعه ملی این کشورها را به خود اختصاص می دهد و شیوع فراوانی آنها نیز یکی از موانع پیشرفت و توسعه اقتصادی، اجتماعی ممالک جهان به حساب می آید (۵). در نتیجه با یک برنامه ریزی اصولی و منطقی می توان این خسارات را جبران و سطح سلامتی جامعه را بالا برد.

مواد و روشها

این بررسی یک مطالعه توصیفی، تحلیلی و مقطعی است که از آبان ماه ۱۳۸۰ تا پایان فروردین ۱۳۸۱ در ۱۰ مهد کودک شهر یاسوج انجام گرفت. که از هر مهد کودک با هماهنگی مسئولین مهد ۳۰ نفر کودک در ۵ مقطع سنی زیر ۶ سال شامل: شیرخوار، نوپا، آموزشی ۱ و ۲ و پیش دبستانی، مجموعاً ۳۰۰ نفر در سه نوبت متوالی به صورت نمونه گیری تصادفی ساده انتخاب و به روش های مستقیم و تغليظی و تست نوار چسب (جهت تشخیص آلودگی به کرمک)، نمونه ها مورد آزمایش قرار گرفتند و در پایان نتایج جمع آوری و تجزیه و تحلیل گردیدند.

دانشگاه، مهدکودکها، سازمان بهزیستی و والدین
کودکانی که مارا در انجام این طرح یاری دادند.

References

- 1- Harold WB, Franklin AN. Basic clinical parasitology. London: Hall International (UK) Limited 1997; p. 303-314.
- 2- World Health Organization. Prevention and control of intestinal parasitic infections. Report of a WHO Expert Committee. Geneva: WHO, Technical Report Series 1984; p. 749.
- 3- ترکاشوند، م. شیوع و درمان آلودگیهای انگلی روده‌ای و بازگشت آلودگی در مهد کودک تهران. پایان نامه دکترای علوم آزمایشگاهی، تهران، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۱۳۷۰، ۷۸، ۱۳۷۰.
- 4- نظری، رق. بررسی انگل‌های روده‌ای در روستاهای اردبیل. مجله دارو و درمان، (شماره ۸)، ۱۳۷۰، ۲۵-۲۳.
- 5- نظری، ن. بررسی وفور انگل‌های روده‌ای در شهرستان الیگودرز و روستاهای اطراف آن. پایان نامه کارشناسی ارشد، تهران، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۱۳۶۹، ۲۵.
- 6- حضرتی تپه، خ. بررسی شیوع ابتلاء کودکان به بیماری اکسیور در مهد کودکهای شهر ارومیه و راههای کنترل بیماری. خلاصه مقالات سومین کنگره سراسری انگل شناسایی پزشکی ایران، ساری، دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ۱۳۷۹، ۳۴۹.
- 7- کلانتری، ن. مویدی آ. بررسی میزان شیوع آلودگی به انگل‌های روده‌ای در کودکان ساکن در مهد کودکهای شهرستان بابل، خلاصه مقالات سومین کنگره سراسری انگل شناسایی، پزشکی

بحث و نتیجه گیری

نتایج حاصله از این مطالعه و شیوع ۳۶/۶ درصد بیماری انگلی روده‌ای به خصوص آلودگی به ژیارديا و اکسیور در مقایسه با دیگر مناطق ایران از شباهت و تطابق نزدیکی برخوردار است. طبق پژوهشی که در شهر ارومیه به عمل آمد، میزان آلودگی به اکسیور در مهد کودکهای این شهر ۴۵/۴٪ گزارش شد(۶). در بابل نیز مطالعه‌ای با هدف شیوع آلودگی انگلی روده‌ای در مهد کودکها در سال ۷۶ انجام گرفت که میزان آلودگی ۴۴/۱۱٪ (۷) ژیارديا و ۴۶٪ اکسیور بود(۷). تحقیقات قبلی انجام شده در شهر یاسوج نیز مؤید شیوع این گونه بیماری است، به طوری که حسینی در سال ۷۲ شیوع ژیارديا را در بین دانشآموزان ابتدایی ۳۷/۹٪ (۸) و مشفع در سال ۷۹ میزان آلودگی را در کودکان ابتدایی ۳۲٪ ژیارديا و ۲۲٪ درصد اکسیور گزارش نمود(۹). در تمام پژوهشها یاد شده بیشترین میزان آلودگی مربوط به تک یاخته ژیارديا بوده است که با نتایج این تحقیق مطابقت دارد، هر چند نسبت به بعضی از شهرها بیشتر و برخی از آنها کمتر بوده است و این شاید به دلیل تغییر آب و هوا، آداب و رسوم، فرهنگ و دیگر عوامل مربوط به محیط و منطقه جغرافیائی باشد. آلودگی به اکسیور در این پژوهش ۹٪ بود که می‌تواند وضعیت بهداشتی، موقعیت‌های جغرافیایی و غیره در آن دخیل باشد. البته می‌توان این مسئله را به سطح سواد والدین، شاغل بودن آنها و رعایت بهداشت فردی و خانواده، وضعیت علمی، بهداشتی مسئولین مراکز نگهداری کودکان و مکان مهد کودکها دانست (هرچند در این خصوص ارتباط معنی داری مشاهده نشد).

تشکر و تقدیر

با اذنکرو قدردانی از مسئولین محترم حوزه پژوهشی

ایران، ساری، دانشگاه علوم پزشکی

مازندران، ۱۳۷۹، ۲۱۰.

۸- حسینی، ن. راحمی، ش. حقیقت، م. ضیغمی،

ب. بررسی میزان شیوع آلودگی به ژیاردیا در
دانشآموزان ابتدایی شهر یاسوج. خلاصه مقالات
دومین کنگره سراسری بیماریهای انگلی ایران،

تهران، دانشگاه علوم پزشکی تهران، ۱۳۷۶، ۱۶۳.

۹- مشفع، ع. شیوع آلودگیهای انگلی روده‌ای در
بین دانشآموزان دبستانی شهر یاسوج در سال
تحصیلی ۱۳۷۸-۷۹، خلاصه مقالات سومین کنگره
سراسری انگل‌شناسی پزشکی ایران، ساری،
دانشگاه علوم پزشکی مازندران، ۱۳۷۹، ۲۱۷.

جدول ۱: فراوانی آلودگی به انگلهای (ودهای) در گودکان مهد گودکهای یاسوج

سال	آلوده			تعداد نمونه	متغیر جنس
	تعداد	درصد	تعداد		
۶۲	۹۳	۲۸	۵۷	۱۵۰	پسر
۶۵/۲	۹۸	۲۴/۷	۵۲	۱۵۰	دختر
۶۲/۷	۱۹۱	۲۶/۳	۱۰۹	۲۰۰	جمع

جدول ۲: فراوانی آلودگی انگلهای (ودهای در گروههای سنی در نمونه‌های مورد پژوهش

گروه سنی	ردیابی در ردیابی کل	تعداد کل	ردیابی در ردیابی کل	موارد آلودگی	تعداد در ردیابی
				مهد گودک	
۵-۶	۶۰	۶۰	۶۰	آمادگی	۲۷/۴
۴-۵	۶۰	۶۰	۶۰	آموزشی ۲	۱۸
۲-۴	۶۰	۶۰	۶۰	آموزشی ۱	۱۴
۲-۳	۶۰	۶۰	۶۰	نوپا	۱۰
۱-۰	۶۰	۶۰	۶۰	شیرخوار	۲/۲
۵-۶	۲۰	۲۰	۲۰	گروه	۷۲/۷
جمع کل				جمع کل	